

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 68/2022
10.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... број ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 83/22 од 28.04.2022. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 10.06.2022. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 83/22 од 28.04.2022. године.

Образложење

Предлагач је 11.05.2022. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 83/22 од 28.04.2022. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 15341/21, као неоснован.

Предлагач сматра да се у предмету Управног суда У 15341/21 непотребно касни са одлучивањем, због чега поступак траје скоро 10 месеци, а према конкретним околностима захтева хитно поступање, јер је предмет спора одузимање оружја у законитом поседу предлагача. Предлагач предлаже да Врховни касациони суд усвоји његову жалбу и преиначи првостепено решење, тако што ће усвојити приговор ради убрзавања поступка, утврди повреду права на суђење у разумном року и поступајућем судији наложити предузимање радњи које ће делотворно убрзати поступак.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Из списка предмета Управног суда У 15341/21 и Р4 у 83/22 произлази да је предлагач, као тужилац, дана 10.07.2021. године поднео Управном суду тужбу против

туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, ради поништаја решења од 27.05.2021. године. Наведеним решењем одбачен је захтев тужиоца, овде предлагача, којим је тражио понављање поступка у предмету одузимања оружја, који је окончан другостепеним решењем Министарства унутрашњих послова од 05.03.2021. године. Поступајући по захтеву Управног суда од 01.10.2021. године за достављање одговора на тужбу и списка предмета управног поступка, тужени орган је дана 02.12.2021. године доставио одговор на тужбу у коме је навео да су комплетни списи предмета достављени Управном суду и здружени предмету тог суда У 8937/21 у коме АА тужбом захтева поништај решења туженог од 05.03.2021. године. Тужени орган је у одговору на тужбу истакао да је за решавање управног спора у предмету У 15341/21 неопходно да се претходно оконча управни спор у предмету У 8937/21.

Полазећи од чињеница и околности овог случаја, Врховни касациони суд налази да је правилно поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 15341/21. Наиме, предлагач је приговор ради убрзавања поступка у том предмету поднео осам месеци након подношења тужбе. Већ у том периоду Управни суд је предузео радње за обезбеђивање процесних претпоставки за одлучивање о поднетој тужби, тако што је наложио туженом органу, да достави одговор на тужбу и списе предмета, али тужени није био у могућности да достави списе предмета управног поступка с обзиром да су већ достављени Управном суду за предмет У 8937/21. У конкретном случају постоје објективне сметње за окончање поступка чије убрзање предлагач тражи имајући у виду да је за решавање управног спора чији је предмет понављање управног поступка неопходно претходно правноснажно окончати основни поступак поводом кога је тражено понављање и који се води у предмету Управног суда У 8937/21.

Поред наведеног, Врховни касациони суд констатује да понављање управног поступка по својој правној природи не представља саставни део или наставак раније окончаног поступка, па се у поступку заштите права на суђење у разумном року као почетак рока за утврђивање евентуалне повреде права сматра дан када је по предлогу странке или по службеној дужности отпочео поступак понављања раније окончаног поступка. У овом случају понављање поступка је отпочело 23.04.2021. године, због чега ни укупно трајање управног поступка и управног спора у предмету Управног суда У 15341/21 не прелази границе суђења у разумном року.

Због свега изложеног, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучио као у диспозитиву решења.

Судија

Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић